

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

L'homme doit baser sa vie sur une idée fondamentale

(Omul trebuie să-și fundamenteze viața
pe o idee fundamentală)

Conferința din 30.12.1977

A

Acum, pentru a vă arăta că aplicațiile acestor adevăruri pe care le auziți în fiecare zi pot fi nelimitate, am să vă aduc încă o dovadă. În această conferință ați auzit că, pentru ca totul să meargă bine, este nevoie de ceva deasupra care să condenseze, care să facă să converge, să susțină, care să mențină, să lege, care să organizeze și că fără acest punct, fără această forță, fără această idee, fără acest scop, fără acest ideal, totul se risipește.

Așadar, am să vă arăt acum cât este de adevărat într-un domeniu pe care nu-l bănuieți. Aaa, dacă m-ați putea înțelege astăzi – pentru că va fi greu, foarte greu de înțeles ! Voi încerca să fiu foarte limpede, foarte simplu, accesibil, în măsura posibilului. Dar simt dinainte că natura umană nu prea este pregătită să perceapă aceste mari adevăruri pe care vi le prezint în fiecare zi, în fiecare zi, în fiecare zi. Adevăruri noi, mereu alte adevăruri. Acum veți vedea cum pot fi aplicate.

Eu primesc – și am primit mereu – am primit și cu siguranță voi mai primi scrisori de la frați și surori, mai ales de la cei tineri, care îmi spun că sunt în încurcătură, că sunt puțin chinuiți, puțin dezaxați, că sunt puțin în ceață, pentru că nu reușesc să sesizeze, să înțeleagă ce este pur și ce nu este pur. Deci noțiunea de puritate – desigur, mai ales în domeniul sexual...

Așa că voi încerca acum să le prezint în ce fel pot fi absolut siguri când ceva este pur și când este impur. Pentru că dacă nu știi, poți comite multe greșeli, iar apoi să suferi, să te căiești, să regreti, să fii nefericit. Deci este foarte, foarte important să știi, în sfârșit, cum înțeleg Inițiații puritatea și impuritatea, mai ales în domeniul sexual. Pentru că în această privință te poți iluziona în asemenea măsură, să confunzi în asemenea măsură, (să crezi) că atunci când iubești pe cineva, totul este pur. Și când nu iubești pe cineva, totul este impur. Acesta este un criteriu pentru majoritate. Dacă detestați pe cineva, nimic nu e bun în el. Totul este rău. Iar dacă iubiți pe cineva, toate defectele... totul este minunat la el, este o divinitate. Cum se face că iubirea prezintă lucrurile într-un anumit fel, iar ura sau indiferența prezintă lucrurile în alt fel ? Și totuși, lucrurile sunt exact ceea ce sunt. De ce atunci ?... Există cazuri: o fată iubește un băiat și i se spune că este un derbedeu, un șnapan, un criminal, un gangster... Oh, là, là ! Nimeni și nimic n-a putut s-o convingă. De ce ? Pentru că îl iubea și iubirea o orbea. Pentru ea, el este o divinitate, un erou, un geniu. Dar în ziua în care această iubire o părăsea, o lăsa și pleca, imediat ea vedea că el era un demon. Cum se face că s-a preschimbat așa de repede în demon după ce fusese o divinitate ? Deci, trebuie să reflectăm, trebuie să spunem că el nu s-a schimbat, ea este cea care s-a schimbat. Pentru că sentimentele se schimbă foarte des și repede, iar natura umană nu se schimbă atât de repede. Sentimentul este altceva, o giruetă, uneori.

Acum să mergem mai departe. Cum se poate explica..., și sunt frați și surori cărora, nu știu în ce fel, le-am câștigat încrederea și ei îmi revelează tot, îmi spun tot, mărturisesc tot. În felul acesta am început să cunosc puțin natura umană. Datorită acestor confesiuni, am înțeles puțin ce e natura umană, pentru că nu știam. (*Râsete*). Îmi imaginam că este formidabilă. Iar acum, datorită faptului că au încredere în mine și nu îmi ascund nimic, ooo..., au crescut în ochii mei. Da, au crescut, pentru că, în general, care este diferența dintre femeie și bărbat ? Bărbatul este puțin mai deschis, se manifestă, este mai obiectiv,

spune ce gândește, ce simte; dar femeia s-a exersat în asemenea măsură de mii de ani să joace roluri, încât deseori ea nu prezintă ce gândește, ce simte... Se spune despre ea că e secretoasă. De ce e așa ? Pot să vă explic. Natura umană însăși a făcut-o să fie așa, pentru că (femeia) a fost pusă în condiții foarte nefavorabile, mai ales în secolele trecute; ea trebuia să sufere enorm dacă manifesta tot, dacă își dădea frâu liber: toată lumea se năpustea asupra ei și săraca era chiar lapidată. Și iată de ce a dezvoltat această calitate de a camufla lucrurile, să le ascundă sau de a prezenta exact contrariul – cu zâmbete, cu (vorbe dulci), ea punea otrava și plecai frumos pe lumea cealaltă. (*Râsete*). În timp ce bărbatul..., oho !!! E brusc și violent. Și am explicat atunci într-o zi de ce este așa. Și nici savanții nu au explicat niciodată de ce natura umană, manifestările femeii sunt de acest fel. De exemplu, o fată așteaptă așa, pe stradă, clienți. (Dacă o abordezi) se răstește: «Drept cine mă luați, domnule ?». (*Râsete*). Iar ea nu se gândea decât la asta. Iar apoi spune: «Veniți cu mine». (*Râsete*). Dar mai întâi, ea ripostează, refuză – când, de fapt, exact asta aștepta. Da, dar de ce este obligată să arate contrariul ? Pentru multe motive. Nu am destul timp ca să vă explic. Da.

Acum cer creștinilor să nu se simtă jigniți pentru ce le voi spune. Aparatul lor (genital) este cel care îi face (pe femei și pe bărbați) să fie așa (cum sunt). Aparatul pe care natura li l-a dăruit... Iar la bărbați, cum totul este în exterior, oho, ei manifestă tot, nu ascund nimic. Când iubesc, iubesc, când detestă, detestă. Dar la femeie, totul este ascuns, totul este în interior. Nu poți ști când iubește și când detestă. Totul este ascuns. Și așa mai departe. Deci, nici savanții nu și-au dat seama că suntem tributari, comandați de aceste două instrumente. De ce bărbatul este așa ? Studiați aparatul lui (genital) și veți înțelege tot. De ce este ea așa ? Studiați aparatul (genital) al femeii și veți înțelege de ce ea este așa. Este un lucru extraordinar.

Dar să lăsăm toate acestea, pentru că ele nu sunt esențialul. Esențialul este această mărturisire, această sinceritate, pe care o apreciez mult, pentru că pe

mine nu aceste lucruri mă interesează, nu asta caut; spuneam că asta mi-a deschis ochii pentru a cunoaște bărbații și femeile, dar de fapt, nu. Cu siguranță că eu vin... în forul meu interior, de secole, am cunoscut oamenii în alte încarnări. Acum nu am atâta nevoie să mi se confeseze, dar fiindcă au încredere, încerc să îi ajut. Și pentru a-i ajuta, (o fac) la modul colectiv – pentru că nu toți mi-ați scris scrisori – dar și voi veți beneficia de aceste lucruri.

Acum încep.

Mai întâi, amintiți-vă că în celelalte conferințe din trecut, v-am vorbit de faptul că în corpul fizic este o întreagă ierarhie, de la stomac și intestine, până la creier și ochi. V-am prezentat faptul că universul este și el tot așa, există (în el) o ierarhie, de la Infern până la Cer. Și spuneam, chiar: "luați pietrele prețioase, luați fructele, luați tot ce este comestibil, combustibili, toate lichidele, metalele, tot și veți vedea că natura a făcut lucrurile în acest fel: tot ce e greu, tot ce atârână greu, tot ce e opac, tot ce e condensat coboară în jos, și tot ce e ușor, tot ce e aerian, tot ce e eteric urcă spre înălțimi". Și acest lucru îl puteți constata pretutindeni, pretutindeni, pretutindeni. Este adevărat pentru gazele nobile și cele care sunt grele, care atârână greu, care coboară și otrăvesc oamenii. La fel cu cărbunele, cu petrolul sau cu zahărul, cu pietrele prețioase și chiar pentru lichide: dacă lăsați ceva – fie vin, fie oțet etc. – întotdeauna, după un timp, se depune ceva jos; aceasta este drojdia, care nu este foarte curată, de dorit. Iar ce este cel mai ușor și mai subtil, se află sus. Deci, peste tot când studiem o piatră prețioasă, când bijutierul ia această piatră și o observă cu lupa, dacă are pete, vâluri sau nori, lucruri obscure sau terne, ea nu este la fel de apreciată ca valoare ca atunci când ea este cu adevărat cristalină, curată, pură, transparentă, lucidă. Iată cum, pentru bijutieri, ei vă spun (când) este pură sau puțin pătată. Deci avem peste tot, peste tot cuvântul pur – impur, pur – impur. Cum ne orientăm și în funcție de ce ? Cu cât un combustibil lasă mai multe deșeuri și fum, cu atât acest combustibil este mai impur. Și cu cât combustibilul lasă mai puține deșeuri și mai puțin fum, cu atât este mai pur. Cu fructele e la fel, cu hrana, cu orice...

De exemplu, pielea – o piele care nu este așa de frumoasă, așa de pură. Se vede după structura ei, după culoare, după pete, după negi, după perii care cresc, se vede dacă este pură sau impură. Așadar, noțiunile de pur și impur sunt legate de cuvintele «frumos» și «urât», «valoros», «prețios» și «ne-prețios». Cuvântul «puritate» este mereu legat de alte cuvinte și așa mai departe. De ce – spuneam eu – de ce n-ar exista o ierarhie în domeniul sentimentului, al dorințelor, al senzațiilor, al tuturor emoțiilor, a tot ce trăim? Ooo, și aici, pentru că natura a avut grijă să clasifice lucrurile, să le ordoneze după valoarea lor, după calitatea lor, după chintesența lor, după forma lor – simetrică sau asimetrică – după culoare... Deci ea a avut grijă – și se vede acest lucru în planul fizic: vedem la flori, la păsări, la fluturi, la cristale, la munți, la iarbă, la toate... chipul, nasul, ochii, peste tot. Și grație a ceea ce vedem, ne-am obișnuit de când eram mici până la vârsta adultă, vedem că este așa. Vedem că există lucruri pure și lucruri impure. Mâncăți o hrană, e pură, apoi trebuie să respingeți sau să îndepărtați anumite lucruri, pentru că sunt impure. Există flori parfumate, care sunt pure, altele care miros urât și le aruncăm, pentru că nu sunt pure. Și așa mai departe, pentru oameni, pentru cei în viață, pentru cadavre, pentru orice. Purity începe să fie legată de parfum, de un miros plăcut sau de culori luminoase și strălucitoare, cu forme extrem de simetrice, iar impuritatea începe să fie legată de lucruri dezagreabile, urât mirositoare, murdare, dezgustătoare și așa mai departe, urâte și asimetrice. Veți vedea cum vă voi aduce acum în domeniul sentimentelor, al gândurilor. Unde este puritatea ? Ei bine, veți avea despre ea o idee atât de clară încât nu vă veți mai putea înșela, după aceea. Ca atunci când luați o mandarină, o tăiați... Oh, là, là ! Ce splendoare, ce puritate, și culoarea și sucul, este extraordinar ! Cum a pregătit natura o mandarină ! M-am oprit deseori extaziat, văzând cum este o mandarină în interior. Iar când este putredă, ea nu mai are aceeași culoare și aceeași frumusețe sau același parfum. Și atunci respingem. Ajungem să respingem ce este impur și să căutăm ce e pur. Chiar și copiii. Priviți copiii ! De când sunt foarte mici, ei știu că atunci când se joacă în

noroi, când mănâncă ciocolată, sunt mânjiți, ei simt că nu sunt prea curați, iar părinții spun: «O să te spălăm». Ei mănâncă, sunt îmbrăcați și ei simt că este frumos, e curat. Ei încearcă chiar să arate celorlalți că sunt frumoși. Așadar, vedeți, curățenia, puritatea, frumusețea încep să se dezvolte (la copii) de când sunt mici. .... Iar un mecanic auto, care este sub mașină, cu o salopetă murdară și pătată, atunci iubita nu va veni să-l îmbrățișeze sau să-l sărute. Când va fi spălat, îmbrăcat, atunci da, merge. Orice om are noțiunea de curățenie, de puritate și de frumusețe. Și de ce atunci, în alte domenii, nu au nici o noțiune ? Nici una. Ei confundă, nici măcar nu știu că și acolo există o ierarhie și o ordine. În sentimente, de pildă: printre sentimente, mai întâi. Le puteți clasifica: tot ce lasă deșeuri, toate cele care sunt terne și urât mirositoare, toate cele care sunt rele, diabolice se află jos. Să luăm, de exemplu, invidia, ura, răutatea, răzbunarea sau sexualitatea pur fizică. Ele sunt foarte jos. Și apoi sunt alte sentimente, altele și altele, până la sacrificiu, abnegația, dorința de a-i ajuta pe ceilalți. Și acestea sunt sentimente, dar sunt sentimente atât de frumoase, de strălucitoare ! De ce n-ar exista și aici o ierarhie ? Această ierarhie, o vedem. De ce să nu vedem limpede în acest domeniu ? Oare ura este același lucru cu iubirea? De ce atunci când sunteți mânioși... Să spunem că sunteți mânioși. De ce această mânie e capabilă să modifice secreția glandelor voastre? (Să modifice) tot: circulația, culoare și tot, chiar încruntatul sprâncenelor, strânsul pumnilor, de ce ? Nu gândiți, e un lucru care se produce automat, ca să loviți. Și de ce atunci când aveți iubire și adorație, încântare, este exact invers ? Luați cu totul alte atitudini (corporale) Aaa, marele secret... Dar oamenii nu au văzut nimic, nu au studiat nimic, nu au clasificat nimic. (După ei) nu există o ierarhie în domeniul sentimentelor. Și de aceea își pun problema dacă este pur sau dacă este impur. Ar trebui să știe imediat dacă e pur sau nu. Și acum am să vă dau criteriul. Iar pentru gânduri e la fel. Și aici sunt gânduri lacome, poftă, calcule, egoism, șiretenii, combinații. Ele sunt foarte jos, ele se află foarte jos, sunt grele, atârnă (greu), nu sunt strălucitoare. Înseamnă că nu sunt pure. Și apoi există

gânduri, oho, atât de strălucitoare, de luminoase... ele sunt pure. Asta e. Să nu știi să clasezi... atunci ce ați învățat din Învățământ(ul FBU), când eu nu vorbesc decât despre asta ? Și voi nici măcar nu aveți o idee despre asta. Iată, așadar: când doriți lucruri doar pentru voi, pur egoiste, pur sexuale sau pur primitive, ele atârnă, sunt grele, sunt terne, sunt murdare, dezgustătoare, nu sunt pe primul loc. Așadar, personalitatea nu este pură. Ea este urâtă, nu este strălucitoare. În timp ce tot ce se îndepărtează și e mult mai sus, mai sus ușor, eteric, individualitate, totul devine strălucitor, totul devine pur, extraordinar. Și atunci puteți ști unde vă aflați, după ce simțiți, după ce gândiți. Așadar individualitatea purifică lucrurile, le înfrumusețează, iar personalitatea le urâtește ni le murdărește.

Să mergem acum în domeniul sexual, pentru că întrebările pe care le primesc vizează aceste domenii: unde e puritatea și unde e impuritatea ? Și aici este foarte ușor. Pentru a înțelege această conferință, aplicarea despre care v-am vorbit – veți vedea cum se poate aplica această conferință. Acolo unde nu veți reuși niciodată să descoperiți o aplicație. Veți fi mirați, imediat. Dar, mai întâi, trebuie să vă conduc...

Să presupunem că sunteți în metrou sau nu știu unde, într-o discotecă și simțiți în spatele vostru niște persoane care se sprijină (de voi). Dacă sunteți o fată... oho, unele mi-au revelat multe lucruri. Trebuie să cunoști natura umană: nu este o piatră, nu este o bucată de lemn, ea este vie, sensibilă, poate reacționa, e posibil să se trezească ceva în unele femei, în unele fete. Nu este latura criminală, nu este latura impură, pentru că atunci toți ar fi impuri. Chiar și Inițiații ar fi impuri, pentru că ei nu au împiedicat niciodată izvorul să curgă. Ei nu au fost niciodată ca ermiții, care au distrus și devastat tot, pentru a deveni morți, niște eunuci. Nu. Veți vedea acum în ce fel acționează ei. Deci, se trezește ceva, fie că întâlniți pe cineva, că vorbiți cu cineva, când contemplați pe cineva, când dansați cu cineva. Se trezesc lucruri naturale, primitive și instinctive. Nu asta este impuritatea. Impuritatea este ce faceți cu asta. Cum utilizați acest lucru,

în ce direcție, în ce sens. Aici, chiar în trecut, există o cugetare care circulă; în toată lumea, în Franța: nu actul, nu gestul este determinant, ci ce aveți în minte, gândul, mobilul vostru. Și este în parte adevărat. Ei, da.

Iar acum, să te distrugi, să fii nefericit, să fii trist și prăbușit pentru că ești sensibil, pentru că se trezesc anumite lucruri – Oh, là, là ! – înseamnă că n-ați înțeles nimic din conferințele mele. Nu în asta stă latura criminală. E normal, e firesc, e minunat, sunteți vii. Problema e să nu știi ce să faci apoi cu aceste lucruri. Iar majoritatea ce fac ? Majoritatea vor da curs acestei senzații care s-a trezit, pentru a se calma, a se satisface, pentru a hrăni, a alimenta acest lucru. Iar apoi sunt încă și mai triști, și mai nefericiți, își reproșează și nu știu ce să facă. Dar eu am explicat tot în conferințele mele. Doar că nu citind o dată un volum, ca pe un roman, îl veți înțelege. Trebuie să-l recitiți ca să vedeți că n-ați înțeles nimic; de curiozitate, ca să vedeți că n-ați înțeles nimic la prima lectură. Acum vă voi arăta astăzi că sunt mulți care nu au înțeles nimic. Astăzi am să vă arăt.

Așadar, ce fac (frații și surorile) în general ? Se luptă, vor să renunțe, vor să riposteze, nu vor să meargă până acolo, iar apoi, cu conferințele, grație conferințelor, ei au renunțat. Dar apoi îmi scriu că e mai rău, pentru că apoi au dezmățuri în imaginația lor, mai rele decât mângâierile. Iar acum sunt panicați. Ei nu știu, ei cred că nu am dat eu destule explicații. Veți vedea cum (frații și surorile) nu reușesc să înțeleagă. Această problemă este foarte dificilă. Iar apoi ei luptă, se opun, se distrug și, evident, dacă apare apoi ceva, o nevroză, eu sunt de vină, pentru că am spus că e bine să nu recurgi la lucruri pentru a te consola. Trebuia să-i las liniștiți să se satisfacă și să se epuizeze, să se macine și, după ani... Pentru că există deja un caz. A fost o fată care mi-a mărturisit. Mi-a spus: «Maestre, nu știu ce se întâmplă cu mine, nu simt nimic, nimic, nimic în relațiile sexuale cu iubitul meu». Eu închid ochii și după câteva minute îi spun: «Vreți să fiți sinceră cu mine ? Dacă vă întreb ceva, o să-mi răspundeți ?». «Da, Maestre». «Nu erați cumva obișnuită, cam mult, înainte de această situație, să vă satisfaceți singură ?». «Da». «Ei bine, asta e cauza. Când te obișnuiești prea mult, nu poți

să mai ai iubire cu bărbații. Preferi singur». Ooo, a fost siderată. Iată ce se întâmplă, i-am spus. Eu cunosc legile naturii. Oh, là, là ! Apoi am vorbit, i-am explicat ce trebuie să facă și așa mai departe.